

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **J. S.**, bytem K., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o nedatované žalobě předané k poštovní přepravě dne 19.12.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 22.10.2012 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 22.10.2012 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou následně doplněnou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 22.10.2012 č.j. X*, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 7.8.2012 č.j. X, kterým byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu dle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 12.7.2012 není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. Dále bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 3.10.2012 vypracovaným v řízení o námitkách žalobce nebyl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené *v kapitole XIII, oddíl E, položka 1c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009Sb., o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v procentním rozmezí 30-40% a žalobci byla přiznána horní hranice vymezeného rozpětí, tj. 40%, která byla

s přihlédnutím k dalším zdravotním potížím navýšena o 10% dle § 3 odst. 1 vyhlášky, takže celková hodnota činí 50%.

Žalobce v nedatované žalobě a jejím doplnění ze dne 13. a 21.1.2013 nesouhlasil s napadeným rozhodnutím ze dne 22.10.2012, jehož kopie byla připojena, neboť dle něho nebyl správně zhodnocen jím popsáný zdravotní stav, když není schopen vykonávat zaměstnání; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Z připojeného spisu Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Cad 147/2009 bylo zjištěno, že usnesením ze dne 24.7.2009 č.j. 16Cad 147/2009-26 bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ČSSZ Praha ze dne 27.3.2009 č.j. X, když žalobce při jednání PK MPSV dne 9.7.2009 vzal po seznámení se s posudkovým závěrem svoji žalobu zpět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Rokycany vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 12.7.2012 vyplývá, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 4d) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50% a dále dle ust. § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla tato hodnota změněna. (Doba platnosti: trvale.) Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ-pracoviště Plzeň v námitkovém řízení dne 3.10.2012 vyplývá, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50% a rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%, a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se dle ust. § 3 odst. 1 citované vyhlášky tato hodnota zvyšuje o 10%, takže celkově činí 50%. (Den vzniku invalidity: 17.3.2009; doba platnosti : trvale.)

*Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 4.2.2013 mimo jiné navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., kdy bude znovu dostatečně a objektivně posouzen zdravotní stav žalobce a komise rozhodne o invaliditě dle platné právní úpravy; dále žalovaná ponechala rozhodnutí ve věci samé na úvaze soudu dle závěru posudku. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 22.10.2012 bylo dle dodejky žalobci doručeno dne 23.10.2012.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Zdejší soud proto požádal PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 21.3.2013 za

účasti odborného lékaře z oboru neurologie; žalobce byl jednání přítomen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* (22.10.2012) byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona a o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70% (*dobu platnosti: trvale*). Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je dle komise vertebrogenní algický syndrom lumbosakrální s těžkým funkčním postižením dolních končetin na podkladě těžké paraparézy více vlevo, stav po operaci 14.8.2007 pro masivní herniaci disku L3/4. Komise hodnotila míru poklesu pracovní *schopnosti dle kapitoly XIII, odd. E, položka 1d) na horním rozmezí (50-70%), tj. 70%* z důvodu postupné progresy obtíží a dle nově doložených nálezů i vyšetření neurologem v komisi se jedná již o těžké postižení obou dolních končetin ve smyslu těžké paraparézy vyjádřené více vlevo, postižení je v korelaci s doloženým nálezem z EMG. V horní hranici rozmezí zhodnoceno ještě i další postižení a to nově zjištěná ischemická choroba dolních končetin ve stadiu IIb, žalobce je indikován k operačnímu výkonu (dle žalobce by se operace měla uskutečnit do 1 měsíce, čeká na výzvu). V horní hranici byly zohledněny rovněž veškeré subjektivní stesky žalobce odpovídající vertebrogenní etiologii v kombinaci i s klaudikačními obtížemi při ischemické chorobě dolních končetin. Procento poklesu pracovní schopnosti proto již dále komise nenavýšila. Oproti řízení o námitkách, které rovněž zhodnotilo postižení posuzovaného jako těžké, komise hodnotila pokles pracovní schopnosti na horní hranici proto, že byly dokladovány nové skutečnosti o zdravotním stavu žalobce, které celkově posouvají zhodnocení již na horní hranici. Vznik změny invalidity třetího stupně komise stanovila nálezem z neurologie ze dne 12.9.2012, tento stav již nepochybně byl již v době jednání na OSSZ, kde je uvedeno, že postižení dolních končetin je multifaktoriální, v době projednání stav žalobce ještě nebyl dovyšetřen. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalovanému.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení *bez jednání rozsudkem* pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Dle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v této věci *k datu 22.10.2012*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity třetího stupně z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 21.3.2013 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobce již jednalo o invaliditu třetího stupně s datem vzniku 12.9.2012*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 22.10.2012 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) **pro vady řízení** (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) **spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce**, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce od 12.9.2012 a tedy i k 22.10.2012 již odpovídal třetímu stupni invalidity, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 70%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je invalidní pro invaliditu třetího stupně od 12.9.2012, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 21.3.2013, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 81/2012 ze dne 30.4.2013, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity třetího stupně žalobce již v řízení o námitkách. (*Nárok na výplatu invalidního důchodu je podmíněn i získáním potřebné doby pojištění - § 40 odst. 1, 2 zákona.*)

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. dubna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně